

van de spanning, die het „tussen-twee-vuren-zijn” uit den aard der zaak met zich brengt. Integendeel: men kan veeleer zeggen, dat juist het vuur — welkdanook! — aan deze gedichten ontbreekt. Maar De Goede is nog jong en als hij er zich van bewust geworden zal zijn, hoe gevaarlijk het is met vuur te spelen, ook in de poëzie, mogen wij goede hoop koesteren, dat hij zich ontwikkelt tot een meer dan middelmatig schrijver.

ROEL HOUWINK

JO OTTEN, *De Schat van de Lutine*, fantasie van goud en crisis, Rotterdam, W. L. & J. Brusse N.V., 1936.

Het was een origineel idee van den schrijver Otten, een zoo actueel onderwerp als de schat van de Lutine, waar eenige jaren geleden de gemoederen vol van waren, tot een fantasie te verwerken en den schat te laten ontdekken. Vol humor vertelt hij van de gevolgen die deze onverwachte goldrush voor Holland heeft. Alles staat in het teeken van de Lutine; ieder is bezeten door de Lutine-psychose. De totnogtoe gevoerde deflatie-politiek moet gewijzigd worden. Kostelijk is het tafereeltje waar Otten de ministers laat beraadslagen over het vraagstuk in welke banen het goud geleid moet worden.

De psychologie der eigenlijke hoofdpersonen heeft niet veel om het lijf, de intrige is eenvoudig. Albert, de jonge werklooze die het eerst op de gedachte kwam het goud te gaan zoeken, wordt op Terschelling ingepalmd door Broek, de kordate dochter van zijn waard, die zich dadelijk als zijn partner opwerpt. Zijn jonge vrouw, Tine, in Amsterdam alleen gebleven, zoekt haar toevlucht bij een amant. Doch wanneer Albert beu wordt van het feestvierend Terschelling en inziet, dat alle goud van de wereld niet tegen zijn Tine opweegt, verlaat hij de bazige Broek, jaagt Tine's wufte vrienden weg en begin een nieuw leven met haar.

Over 't algemeen een onderhoudend, levendig boek, meestal kinderlijk-speelsch van toon, al worden bittere waarheden gezegd over de werkloosheid en daaruit voortvloeiende ellende. Alleen zou men de taal wat minder onpersoonlijk wenschen, de conversaties natuurlijker. Of behooren persoonlijke stijl en natuurlijkheid reeds tot het verleden, den tijd der veelgemaakte realisten?

J. R.

ALIE SMEDING, *Liefde*. Amsterdam, Wereldbibliotheek, 1937.

Bijna steeds wordt Alie Smeding's werk geobsedeerd door de eenzaamheid, het harde, bittere van het bestaan. Ook Lied, de hoofdpersoon van dezen roman, is alleen met haar droomen, het verlangen harer gepijnigde ziel. Wij zien haar als kind en later als jonge vrouw en moeder, en voelen ons hart samennijpen om de eenzaamheid van dit naar liefde hunkerend wezen, wier illusies als bloesems worden geknakt, en wij weten: hier is een geboren